

tae Pontificium) και ἦτο κατὰ Δημήτριον Μοσχοπολίτην, εἰδήμων τῆς τε Ἑλληνικῆς, καὶ Λατινικῆς, καὶ ἑβραϊκῆς, καὶ Ἰταλικῆς διαλέκτου, πεπαιδευμένος τὴν τε θύραθεν φιλοσοφίαν, καὶ μάλιστα τὴν ἱερὰν γραφὴν, κήρυξ τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου δοκιμώτατος υ.

Ἐκτὸς τῆς πρὸς Ὀλεάριον ἐπιστολῆς τοῦ Ἱερεμίου, εὑρηνται καὶ ἠρωελεγεῖα αὐτοῦ ἐπιγράμματα εἰς Τόμον Ἀγάπης Δοσιθέου, ἐπιστάσια του ἐκδοθέντα.

Β'. Γεράσιμος συγγενὴς τοῦ προῤῥηθέντος· ὑπῆρξεν ἱεροκέρυξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Ἐκ τῶν τοῦ λογίου τούτου μνημονεύεται τὸ ἐξῆς.

— Λόγος ἱστορικὸς τῆς ἱερᾶς πολιτείας τοῦ παναγιωτάτου καὶ σοφωτάτου κυρίου κυρίου Διονυσίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Κομνηνοῦ συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις λογιωτάτου ἱεροκέρυκος Γερασίμου τοῦ Κακαβέλα· καὶ ἀφιερθεὶς τῷ παναγιωτάτῳ πρώτῳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως κυρίῳ κύρ Διονυσίῳ τῷ Γέροντι δαπάνη ἕ σπουδῆ τοῦ τιμιωτάτου κύρ Ἰσαὰκ Ῥάλλη τοῦ Χαλέπλη καὶ ἐρμηνευτοῦ τῆς γαληνοτάτης Ἀριστοκρατείας τῶν Ἑνετῶν. Ἐνετίησιν 1689, παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρῳ, ἀρχθ'.

Μακρῆς.

Α'. Βησσαρίων. Ἐγεννήθη περὶ τὸ 1635 ἐν Ἰωαννίνοις, καὶ παιδευθεὶς ἐν τῇ πατρίδι τὰ ἐγκύκλια, μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἠκροάσατο τῶν ἐκεῖ καθηγητῶν, ἰδίᾳ δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαυροκορδάτου καὶ Ἰωάννου Καροουφύλλη. Ἐπαναστρέψας εἰς Ἰωάννινα ἐσχολάσθησεν ἐκεῖ μέχρι θανάτου. Ὁ Βησσαρίων ἐπαινεῖται καὶ κατατάσσεται μεταξὺ τῶν ἐπὶ παιδείᾳ διαλαμψάντων περὶ τὰ τέλη τοῦ παρόντος αἰῶνος, ἢ δ' ὑπ' αὐτοῦ γραφθεῖσα γραμματικὴ πολλῆς ὠφελείας ἐγένετο πρόξενος καὶ ὑπετέκλισε τὰς τέως ἐν χρήσει τοῦ Λασκάρεως καὶ Γαζῆ. Οὐχ ἦττον δὲ καὶ περὶ τὰ θεολογικὰ ἦν τρίβων ὁ ἱερομόναχος οὗτος, ἐν φιλίᾳ καὶ ἐπιστολιμαίᾳ κοινολογίᾳ διατελῶν πρὸς τοὺς τότε λογάδας, ὡς Γεράσιμον Βλάχον⁽¹⁾, Βούλγαρην καὶ ἄλλους. Ἀπεβίωσεν ἐν ἔτει 1699.

Συγγράμματα.

— Σταχυολογία τεχνολογικὴ κατ' ἐρωταπόκρισιν τῆς γραμματικῆς τέχνης, ἐκδοθεῖσα παρὰ Βησσαρίωνος ἱερομονάχου Μακρῆ, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, πάῳ ὠφέλιμος καὶ ἀναγκαία· νῦν πρῶτον τυπωθεῖσα, καὶ πάση ἐπιμελείᾳ Μιχαὴλ

(1) Πρὸς Βησσαρίωνα ἔγραψεν ὁ Βλάχος ἐκ Κερκύρας ἐπιστολὴν περὶ θεολογικῶν καὶ φυσικῶν ζητημάτων, δημοσιευθεῖσαν ἐν Εὐαγγελικῷ Κήρυκι τῶν Ἀθηνῶν (ΣΤ' 2 σελ. 279—86).